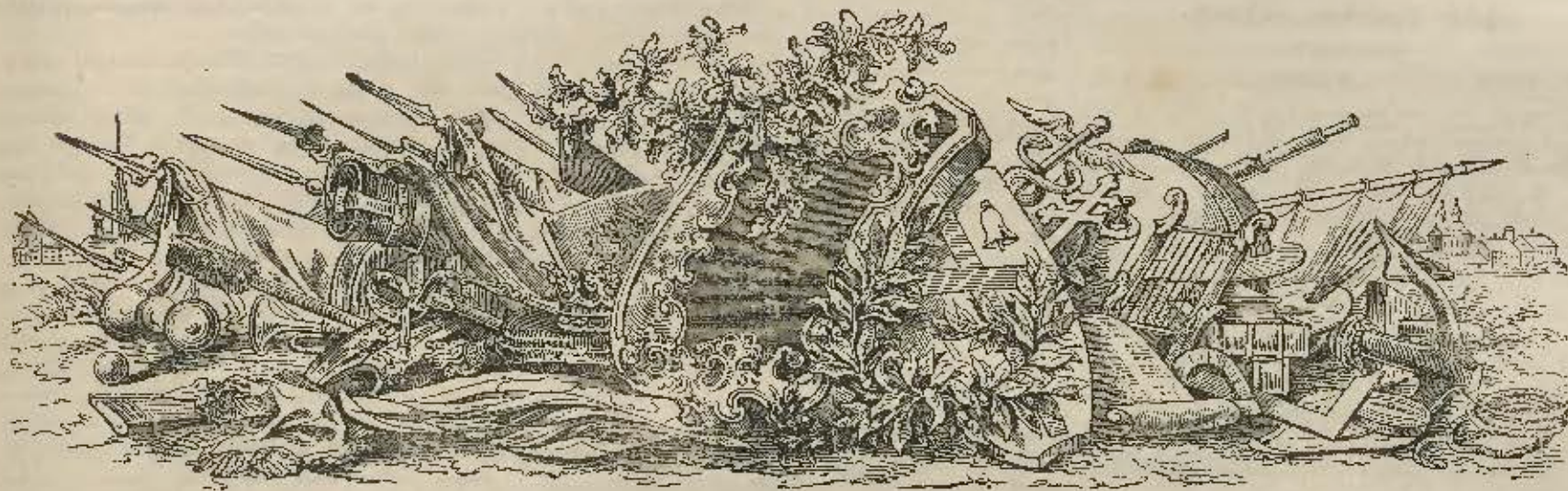

«) Եղիշայի աւրին սուրբ, ասանկ ինք զինք նորմ,
դատող ամառորը բացատրած էր — ամենէն աղէկ եւ
մի միայն կարելի որդի մանկուն անունք պիտի ուր բուսն,

զգոթային մեքենայ մ'էին, յարձակման տակն պաշարոյց մեծ բազմութիւն մը ոչ հանելու համար։ Պայքարաւայի ու սուբբ Դէորը փանքին մէջ տեղը եղած Գանարի անուն միջնականացէն կը ծառայեցանէն որ Մայիսի 26ին 15,700 զինուոր, 1200 մի ու 200 ապր Սարգենիայուց բանակէն Պայքարաւայի նաւահանգիստը ցամաք ելան։ Բանաքին առժամանակեայ բռնակը մտնող էլ ու Գանար քնքի փողէն զեպ կ'Բանարա, ու Զեանայի ձախ եկրապ բարւ ճրատեղեկներու լիցոյ տնջ զիական, տարձեական, զարդեական դրոճոց բանակին հետ մի եւ յոյն ժամանակ բանակիցաւ։ Բանակի հիւանդոսոցին մէջ 700 հիւանդ մնային, որոնցմէ ամէն որ մեղմացու զէն ու ժանտաւանդէն (Typhus) 12 հոգի կը մեռնին։ Առ ապտեանիչ ու փոխադրական հիւանդութիւններէն որոնք նաեւ դաշնաւորաց մէկայ բանակներուն մէջ ալ մեծ կոտորած կ'ընեն, ի մէջ պոյց բռնեցիմ իւր նաւապետն եւ Տէլլա Սարմոյոյ զօրաւ փախն ալ բռնաւերոյ չըրցան ապտոխէ։ Եղբորանցը իրտեանք փնտրու անկաւ Սարմոյոյ ասպետը 1799ին իրտիւն մտած էր։

«Տարի մըն է, ցերեկի հայր, այսօր բաւ ամենայնի
տարի մըն է, որ ձեր հայրանուն համայնը Աննայի
բաւ էր: Ա՛հ, [է] որ ձեր ցերեկի նախնիքն ալ խոստա-

